

GÓP PHẦN TÌM HIỂU “QUYỀN PHÁP” QUA THÁNH GIÁO CÁC HỘI THÁNH ĐĐTKPĐ

Đạt Tường

Đức Giáo Tông Đại Đạo Thái Bạch Kim Tinh dạy: *“Quyền pháp là Thầy, là Đạo.”*¹

Như vậy, *“Quyền pháp”* là một điểm trọng yếu của giáo lý Cao Đài. Bởi vì là “Đạo”, nên đây là một điểm giáo lý rất thâm sâu không dễ gì thông suốt, với cả những người đã nhiều năm nghiên cứu giáo lý Đại Đạo! Cũng vì thế, trong thực hành, hồ đễ mấy ai có thể thực hiện được trọn vẹn đầy đủ ý nghĩa.

I. NGUỒN GỐC

- Danh từ *“Quyền pháp”* lần đầu tiên xuất hiện vào thuở bình minh Đại Đạo khi Đức Chí Tôn giáng cơ ngày 15-8 Bính Dần (21-9-1926):

*“Nếu Thầy dùng **Quyền pháp** Chí Tôn thì mất lẽ công bình thiêng*

1. Nam Thành Thánh thất, 01-01 Kỷ Dậu (17-02-1969).

liêng Tạo hóa. Con cứ lo lập luật để công phổ độ cho chư đạo hữu con hưởng chút ít.”²

Với kỹ thuật công nghệ thông tin tìm kiếm trong Thánh Ngôn Hiệp Tuyển, kết quả cho thấy danh từ “*Quyền pháp*” này xuất hiện chỉ có một lần duy nhất do chính Đức Cao Đài sử dụng.

Nhưng trong phần Thánh Ngôn Suru Tập của Hiền Tài Nguyễn Văn Hồng, danh từ này đã xuất hiện thêm bốn lần: (một lần của Thầy vào năm 1927,³ một lần của Đức Quyền Giáo Tông⁴ vào năm 1950 và hai lần năm 1955 cũng của Đức Ngài⁵ và Đức Bát Nương⁶).

1. TIẾN TRÌNH PHÁT TRIỂN DANH TỪ “QUYỀN PHÁP” TRONG THÁNH GIÁO ĐẠI ĐẠO

– Từ nguồn Thánh giáo tổng hợp của Hội Thánh Tiên Thiên, danh từ “*Quyền pháp*” lần đầu tiên đã xuất hiện trong *Thánh Đức Chuyển Mê* 1935.

*“Dầu kẻ ấy chối Ngài, dầu kẻ ấy chê Ngài thì các tội ở nơi kẻ ấy, chớ không hề ra ngoài **Quyền pháp** của Ngài đặng.”*

Sau đó lại xuất hiện thêm bốn lần nữa.

– Đến nguồn Thánh giáo 1936 của Chiếu Minh Vô Vi, Đức Chí

2. *Thánh Ngôn Hiệp Tuyển*, quyển 2.

Chùa Giác Hải Sài Gòn, 15–8 Bính Dần (21 Septembre 1926).

3. *“Các con đừng thấy những sự phạm quyền ấy mà lo cho Thầy không đủ **Quyền pháp** chế trị, các con sẽ thấy phép màu của Thầy là đường nào.”* 07–02 Đinh Mão (10–3–1927).

4. *“Một là quyền, hai là luật, ba là pháp, đều của Đức Chí Tôn vậy.”* (19–11–1950).

5. *“Áy là cả một **Quyền pháp** trong phương trau gọi tinh thần mà có lẽ Thượng Phẩm đã từng nói chuyện với mấy bạn.”* 02–01 Ất Mùi (12–02–1955).

6. *“Mình ngôi Thiên mạng cao **Quyền pháp**,/ Thay đổi càn khôn lập đại đồng.”* 17–10 Ất Mùi (30–11–1955).

Tôn bắt đầu dùng trong bài Nhân Vật Tiến Hóa:

*“Tam giáo dạy đời đã chẳng kể, chỉ toan lòng độc ác ngang dọc
côi trần ai, mới chịu dưới **Quyền pháp** luật hình, để phạt răn lòng
tà vạy.”*

– Rồi khi sang phần Thánh giáo của Hội Thánh Truyền Giáo, chúng ta thấy đã có hơn 1270 lần từ “**Quyền pháp**” hiện diện và lần đầu xuất hiện là vào năm 1937.

“Cao Triều Phát bạch:... ..

*Thầy trả lời: Dầu cho **Quyền pháp** đời còn ngăn cấm đi nữa,
chẳng lẽ cấm Thầy sao con? Con an tâm thi hành, có việc gì trở
ngại sẽ hỏi Thầy.”⁷*

Sang năm 1938, Thầy cũng bắt đầu dùng danh từ ngược lại là “**pháp quyền**” hơn 160 lần. Nhưng sau đó, mãi đến năm 1955, cả hai danh từ “*quyền pháp*” hay “*pháp quyền*” mới thường xuyên xuất hiện trở lại.

Và từ đây bắt đầu xuất hiện một danh từ khác với ý nghĩa tương đồng là “**Quyền pháp Đạo**”.

“Nương lấy Tam kỳ cầu giải khổ,

*Nương **Quyền pháp Đạo** thoát tai khiên.”⁸*

– Giữa thập niên 60 thế kỷ 20, trong một số lần giảng cơ qua Hội Thánh Tam Quan, Giáo Hội Cao Đài Thống Nhất,... .. các Đấng Thiêng Liêng cũng dùng đến danh từ “**Quyền pháp**”.

– Còn với nguồn Thánh giáo của Cơ quan Phổ thông Giáo lý, “**Quyền pháp**” xuất hiện hơn 430 lần, “*pháp quyền*” đã hiện diện 50 lần.

7. Thánh Tịnh Thanh Quang, 22-02 ĐĐ 12 Đỉnh Sứu (03-4-1937).

8. Thánh Thất Thái Hòa, ngày 10-7 ĐĐ 30 Ất Mùi (27-8-1955).

Bên cạnh hai danh từ thông dụng này, còn có thêm những danh từ ghép mới hơn nữa là “Quyền pháp luật lệ” hay “Quyền pháp đạo luật” và “Đạo luật quyền pháp”, xuất hiện lần đầu vào năm 1965 và hiện diện đến hơn 80 lần.

“Nếu muốn cho lý Đạo được xương minh, thuyết hành chánh đại, thì trên quyền pháp đạo luật phải đồng thiết thực thi hành, trong lý tưởng đạo tâm phải đồng hóa.”⁹

Và sau đó danh từ **“Quyền pháp đạo”** cũng xuất hiện trong nguồn Thánh giáo của Cơ Quan vào năm 1969 và hiện diện đến 55 lần.

“Bần Đạo xét thấy cơ đạo hoằng dương được là do Hiệp Thiên Đài được nghiêm minh quyền pháp thì Cửu Trùng Đài mới tiếp được quyền pháp nơi Bát Quái Đài giữa sự thông công mà hành đạo.

Từ lúc phân chi lập phái, mỗi nơi đều do sở vọng để lập Hiệp Thiên Đài địa phương, nhưng đối với quyền pháp Đạo vẫn một”¹⁰

2. TÓM LẠI

Với khởi đầu là danh từ **“Quyền pháp”** sau đó có thêm một số danh từ mới là **“Quyền pháp Đạo”** và **“Quyền pháp đạo luật”** **“Đạo luật Quyền pháp”**... .. Mỗi danh từ này có ý nghĩa căn bản là gì, điểm chung và điểm riêng là gì? Đây là những điều cần được tìm hiểu và làm sáng tỏ.

Thiền nghĩ, **“Quyền pháp”** là một trong những đề tài căn bản và chính yếu của giáo lý Đại Đạo. Góp phần tìm hiểu, nêu lên những khía cạnh căn bản của **“Quyền pháp”** mà Ông Trên đã giảng

9. Thánh tịnh Ngọc Minh Đài, 15-4 Đinh Mùi (23-5-1967).

10. Thánh tịnh Ngọc Minh Đài, 30-12 Mậu Thân (16-02-1969).

dạy để chúng ta tiếp tục nghiên cứu làm sáng tỏ thêm hơn nữa chủ đề hết sức quan trọng này hầu áp dụng vào đời sống tu học và hành đạo.

II. VÀI Ý NGHĨA CĂN BẢN CỦA “QUYỀN PHÁP” THEO THÁNH GIÁO ĐẠI ĐẠO

“Các tôn giáo hiện có chỉ là các cấu tử chớ chưa phải là ‘Đạo’, là ‘Tôn giáo cứu thế’. Vì lẽ đó Đại Từ Phụ mới ban quyền pháp.

Quyền pháp là ‘Thầy’, là ‘Đạo’, là động năng thúc đẩy tạo thành Thánh đức sau Hội Long Hoa.

*Bản Đạo đã nói: **Quyền pháp là Thầy, là Đạo.**”¹¹*

- Về mặt tổ chức:

Quyền pháp là “cây gậy” (chiếc trục định hướng tập thể), là trục đường (hay con đường cái) để mọi cấp- đầu trên hay dưới- đều cứ nương theo đó mà hoạt động. Đức Chí Tôn có dạy:

*“Các con nương Quyền cây Pháp mà **lập vị**.*

Quyền pháp là cây gậy để thêm sức cho các con, tước vị Thầy ban là tặng vẻ đẹp, thêm phần giá trị, Thiên ân sứ mạng là con yêu quý gần Thầy. Con ấy được Thầy chia cắt việc làm trông coi đầu đấy, ...”¹²

Phẩm trật chức phẩm Thầy ban, đã xác định trọng trách đức hạnh và trật tự vị trí của mỗi người mỗi phẩm cần phải tuân thủ thực hành (như ý nghĩa của thuyết Chính danh định phận). Tuy nhiên, bởi vì vẫn còn là con người nên chúng ta vẫn cần đến yếu tố “trật tự” khoa học trong phong cách việc làm và phương tiện

11. Đức Giáo Tông Đại Đạo Thái Bạch Kim Tinh, Nam Thành Thánh thất, 01-01 Kỷ Dậu (17-02-1969).

12. Tỉnh Đạo Phú Yên, ngày 28-3 ĐĐ 33 Mậu Tuất (16-5-1958).

hỗ trợ. Đây chính là phần nghi lễ phải chú trọng. Đức Lý Giáo Tông có lưu ý:

“Trật tự bắt buộc địa vị cương vị phải riêng biệt, từ chiếc bàn, chiếc ghế, từ cây bút quyển sổ, các cấp đều phải có tôn ti trật tự. Nghi lễ sẽ là một mãnh lực thu hút hàng trí thức thán phục và cộng tác.

Nếu trong một văn phòng hỗn tạp, thiếu trật tự, không biết người nào ở phần việc nào, không biết địa vị nào trên cương vị nào, làm cho thiên hạ sẽ ngạc nhiên. Cái bình đẳng của người đạo đức hiện ra ở nét mặt, ở hành động, ở lời nói, chứ không phải bình đẳng mà mất trật tự. **Chư đệ muội thử chỉnh đốn lại và nghiêm minh lại cho quyền pháp được sáng tỏ**”.¹³

- Về phương diện con người:

▪ **“Quyền pháp** là ngọn kiếm linh thiêng trao cho người để người nhờ nó mà đoạn cắt nghiệp duyên tội ác, oan oan tương báo nhiều đời và cũng thị uy sức mạnh tinh thần chống chọi với yêu ma cảnh giới, ngăn đường chận ngõ.

Lưỡi gươm minh triết là báu vật vô giá để chiến đấu, chiến thắng bao nhiêu ý tình nơi trong, danh sắc nơi ngoài, đốn phát bụi rừng, hạ cây chặt gốc, mở một con đường đi tới cho toàn linh, phóng một lối đường gai góc để tìm về hạnh phúc. **Gươm linh công dụng** nhiều cách, cuối cùng là cứu mình–cứu đời giải thoát.

Trái lại, ngọn kiếm lợi hại kia ở kẻ ác tâm mê vọng có thể giết người phá đạo một cách dễ dàng. **Người Quyền pháp có mà tâm hồn Quyền pháp không có. Thật nguy hiểm**”.¹⁴

13. Đức Giáo Tông Đại Đạo Thái Bạch Kim Tinh, Thiên Lý Đàn, 09-9 Canh Tuất (08-10-1970).

14. Đức Thái Bạch Kim Tinh, Trung Hưng Bửu Tòa, 01-6 Đinh Dậu (28-6-1957).

Như vậy với “Quyền pháp” đã được Thầy hay vạn linh ban trao, con người cần phải có đức hạnh tài năng tương xứng, hầu dần dần đoạn cắt nghiệp ác của mình và giúp cải sửa nghiệp dữ của nhơn sanh.

Muốn được như thế, trật tự kỷ cương phép tắc luật lệ của mỗi phẩm cấp đều phải được tuyệt đối tôn trọng: “*Trên dạy dưới lấy lễ, dưới gián trên dưng thất khiêm cung*”. Có giữ gìn nghiêm minh “*quyền pháp đạo*” thì bộ máy mới vận hành trôi chảy. Có làm được như thế, ân oai “quyền lực mềm” của mỗi người mới được sáng tỏ. Thầy dạy:

- “*Đến giai đoạn này, trước khúc quanh thế cuộc, Thầy vẫn để cho guồng máy vận hành trật tự trong Quyền pháp đạo và nâng đỡ bước đầu nhiệm kỳ mới để các con xứng đáng với sứ mạng Tam Kỳ tận độ cùng các đấng Phật, Tiên, Thánh, Thần trong Hội Long Hoa.*”¹⁵

Đã nói đến Đạo là nói đến âm dương, tức là hai mặt của một thực thể thống nhất. Như vậy, bên cạnh yếu tố “Quyền pháp đạo luật” thể hiện qua “cây gậy” và “lưỡi gươm”, còn có khía cạnh nào nữa của quyền pháp? Các Đấng Thiêng Liêng đã giải thích thêm:

- “*... hãy nhớ đến sứ mạng được đặt để trong hàng Thiên ân, tất phải chấp nhận Quyền pháp. **Quyền pháp đạo cũng là tình thương, là sự sống**, đừng sơ tâm một phút để lỗi với Đức Chí Tôn nghe.*”¹⁶

- “***Quyền pháp là tình thương, là sự sống.** Có tình thương thì quyền mới có giá trị. Có pháp độ thì sự sống mới an vui và vĩnh cửu.*”¹⁷

15. Đức Chí Tôn, Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Đại Đạo, 18-02 Ất Sửu (07-4-1985).

16. Đức Vạn Hạnh Thiền Sư, Trúc Lâm Thiền Điện, 07-5 Quý Sửu (07-6-1973).

17. Đức Hưng Đạo Đại Vương, Minh Lý Thánh Hội, 06-7 Quý Sửu (04-8-1973).

- “Quyền pháp Đạo là tình thương và sự sống.

*Có nắm được Quyền pháp thì Đạo mới hoằng khai; có tình thương, sự sống mới hòa bình an lạc”.*¹⁸

Như vậy, có phải chẳng hai danh từ “Quyền pháp” và “Quyền pháp Đạo” tương đồng với nhau?

- “Đạo là những gì mông lung huyền nhiệm.

Pháp là hiện thực hóa của Đạo. Pháp là thể, Đạo là hồn.

Cái Đạo vi diệu tế ẩn được huy hoàng minh thực bởi Pháp.

Pháp là diễn đạt bằng lời văn, bằng tác động. Đạo là tư tưởng, là tâm ý. Đạo thấy được do Pháp. Pháp ấn chứng siêu việt linh hoạt được là do Đạo.

*Viết đến hai chữ Đạo pháp, người ta không khỏi liên tưởng đến hai chữ **Quyền pháp**.*

Quyền là hình thức thể hiện cái pháp trước đối tượng.

*Pháp là thể hiện trước bản thân. Quyền pháp tương đồng tác động con người và vạn thể tha nhân và bản ngã. Có quyền không pháp không đưa con người đi về đâu, trái lại sẵn sàng xô ngã con người vào lạc lằm và u tối. **Có pháp ắt sẽ có quyền. Quyền pháp là khả năng giác hóa.***¹⁹

Bởi thế, “Có nắm được quyền pháp thì Đạo mới hoằng khai” vì phải hội đủ cả ba yếu tố cần và đủ là: tình thương, sự sống và trật tự thì “**Quyền pháp**” mới thật “**là khả năng giác hóa**”.

Để có thể hóa độ người đạt đến sự giác ngộ, bản thân mỗi người Thiên ân sứ mạng phải thấu hiểu Chánh pháp Đại Đạo rồi thực hành sao cho hiệu quả. Có chứng đắc được rồi mình

18. Đức Chí Tôn, Cơ Quan Phổ Thông Giáo Lý Cao Đài Giáo Việt Nam, 30-12 Quý Sửu (22-01-1974).

19. Đức Vạn Hạnh Thiền sư, Minh Lý Thánh Hội, 19-9 Mậu Thân (09-11-1968).

mới có thể giúp đỡ cho người khác nắm bắt được nền Tân pháp phối đồng Công truyền phổ độ và Tâm truyền Vô vi như lời Thầy đã dạy:

▪ **“... xây dựng một nền Tân pháp tổng hợp mọi tân cựu vô vi, lấy chữ Trung làm trung tâm Quyền pháp, phối đồng giữa Công truyền và Tâm truyền, người xuất gia, người tại gia tu học...”**²⁰

Quyền pháp là trung tâm điểm như cái ngòi của quả trứng. Phải có nó thì Đạo mới thành hiện tượng.

▪ **“Quyền pháp là cơ, là lý, là phương định đưa tuyệt đối vào sở vật tương đối, chuyển vô thường giả tạm vào siêu nhiên bất diệt. (...)**

Sở vật thực tại được tạo thành và biến sanh đều do quyền pháp.
Điểm Quyền pháp ở đây là cái ngòi của quả trứng.

Những cái ngoại thức nội tại có đủ, nếu cái ngòi thật tốt thì quả trứng gà sẽ biến thành con gà sau một thời gian nào đó. Trái lại, nếu không có điểm quyền pháp của Thượng Đế ban, dầu có đủ điều kiện, quả trứng vẫn hư hoại.

Trong sở vật thực tại con người, điểm quyền pháp là linh hồn.

Nhờ đó mà sinh ra, trưởng thành, và có thể tiến hóa đến mức đối phàm thành Thánh, thay tục hóa Tiên được. Đó là một thí dụ nhỏ của quả trứng.

Còn sở vật thực tại rất to tát trước thời tạo Thiên lập Địa là ngôi Vô Cực Diêu Trì, và điểm quyền pháp được chứa đựng là ngôi Thái Cực, là Thầy.

Chính quyền pháp nằm trong sở vật thực tại chuyển biến và hóa sinh vạn loại.

20. Đức Chí Tôn, Trung Tông Thánh tịnh, 02-01 Giáp Dần (24-01-1974).

Cũng chính nhờ đó mà không một vật nào biến mất và cũng không có gì là tân tạo.”²¹

Chính vì thế, người tín hữu Cao Đài cần phải thường xuyên tìm hiểu học hỏi về *“Quyền pháp”* để có thể nắm bắt ngày càng thâm sâu Đạo lý này hầu thực hành trong việc *“Hoảng khai Đại Đạo”* ngày càng hiệu quả hơn nữa.

Vì đây là một yếu lý của đạo Cao Đài nên Ôn trên đã dạy phải dịch ra cả ngoại ngữ để phổ biến.

“Về bài Quyền Pháp Bàn Đạo đã dạy tại Nam Thành Thánh thất đầu năm Kỷ Dậu,(...) nên thông dịch ra ngoại ngữ để cho lời này được phổ thông rộng lớn đến từ mỗi nhơn sanh được ý thức ở ý thức hệ của Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ trong buổi hạ ngươn này.”²²

III. SƠ KẾT

Ngay từ khi mới lập Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ vào năm 1926, Đức Chí Tôn đã xác định *“Quyền pháp”*. Từ năm 1935 trở về sau, Thầy đã bắt đầu triển khai ý đạo trọng yếu này qua Thánh giáo của các chi phái và ngày càng mở rộng thêm ý nghĩa qua một số biến từ mới như *“pháp quyền”*, *“quyền pháp đạo”*, *“quyền pháp đạo luật”*, v.v....

Với ý nghĩa căn bản nhưt *“Quyền pháp là Thầy, là Đạo”*, nghĩa là trong mọi hoàn cảnh đều bao hàm dung chứa đầy đủ các yếu tố của Âm Dương, Tứ Tượng.

“Điểm Quyền pháp ở đây là cái ngòi của quả trứng”. Nếu thiếu điểm mấu chốt này, mọi việc đều sẽ không thành.

21. Đức Giáo Tông Đại Đạo Thái Bạch Kim Tinh, Nam Thành Thánh thất, 01-01 Kỷ Dậu (17-02-1969).

22. Đức Giáo Tông Đại Đạo Thái Bạch Kim Tinh, Thiên Lý Đàn, 07-01 Kỷ Dậu (23-02-1969).

Vì thế Đức Quảng Đức Chơn Tiên nói:

*“Tin thờ **Chánh đạo kỳ Tam,***

***Pháp quyền** sứ mạng dung hàm cổ kim.*

***Quyền pháp** vốn trung tim vũ trụ,*

*Vạn sanh đều có đủ **pháp quyền**;*

***Tình thương sự sống** vô biên,*

Cùng chung Thượng Đế không riêng được nào

*Biết sống đạo **gìn câu Trung Đạo...**”²³*

Và lời Thánh giáo sau đây của Đức Ngô Minh Chiêu– Đấng Ngôi Hai Giáo Chủ, có thể nào được dùng làm kết luận cho ý nghĩa và giá trị kết tinh bao quát của “*Quyền pháp*” hay không?

*“**Người tu chứng**, chung quanh dường như không có một quyền uy pháp luật, mà ân oai chói sáng, **quyền pháp nghiêm minh, tình thương** do đó mà đầy tràn, **trật tự** do đó mà an bài; **giáo lý Đạo** do đó mà thâm sâu hoằng hóa.”²⁴*

Người tín hữu Cao Đài chúng ta phải luôn ôn luyện, thực hành theo “*tình Tạo Hóa*” đủ đầy hai yếu tố âm dương của quyền pháp là: “*tình thương, sự sống đầy tràn*” và “*trật tự, kỷ luật an bài*”. Có được như vậy, “*giáo lý Đạo* do đó mà thâm sâu hoằng hóa”.

Kết quả đây chính là yếu tố “*thân giáo*”, “*là khả năng giáo hóa*”.

Xuân Nhâm Dần – 2022

23. Đức Quảng Đức Chơn Tiên, Minh Lý Thánh Hội, 07-6 Tân Dậu (08-7-1981).

24. Minh Đức Tu Viện, 01-02 Tân Dậu (06-3-1981).